

Joan Manuel Tresserras: 'L'Anoia és una prioritat i esperem que el trasllat de l'arxiu històric es desencalli el 2009'

Barcelona.- El conseller de Cultura i Mitjans de Comunicació, Joan Manuel Tresserras, preveu que el trasllat definitiu de l'arxiu històric de l'Anoia a l'edifici de la Igualadina Cotonera es pugui desencallar el 2009. Així, Tresserras creu que l'any que ve s'aprovarà el projecte i es faran les adjudicacions. El conseller titlla d'"espai magnífic" la Igualadina Cotonera i explica que ha de ser objecte d'una intervenció que 'no pot ser immediata'. En una entrevista a l'ACN, la primera que concedeix a una agència, Tresserras recorda que hi ha un projecte sobre el conjunt de l'edifici que també ha d'acollir altres equipaments culturals. 'L'Anoia és una prioritat', ha assegurat el conseller de Cultura.

Per Saül Gordillo/Mar Rocabert - ACN

Quan es preveu el trasllat definitiu de l'arxiu històric de l'Anoia?

Hi ha aquest espai magnífic de la Igualadina Cotonera, que ha de ser objecte d'una intervenció, que no pot ser immediata, hi ha un projecte de treball sobre el conjunt de l'edifici, que també ha d'acollir altres equipaments culturals i un d'ells és l'arxiu comarcal. Hi ha un pla director i espero que ens hi puguem posar aviat. El pla d'arxius portava una marxa els últims anys, però la situació econòmica ens obliga, no diré a posar el fre, però sí a revisar alguns dels terminis. En qualsevol cas, l'Anoia és una prioritat i esperem que el 2009 el projecte es desencalli, el tinguem aprovat, i es puguin fer adjudicacions.

El Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació donarà ajuts a la Patum de Berga per reforçar aquesta festa, que ha estat declarada patrimoni de la humanitat?

Estem intentant arribar a un conveni, perquè hi havia ajuts, però molt fragmentats, no un paquet d'ajuts a la Patum. El que procurem és simplificar administrativament i que cada colla o grup tingui un marc de referència que permeti objectivar els recursos, saber quants van a parar allà i a qui van. Tampoc parlem d'ajuts genèrics, sinó tenir més clar quants i per quines activitats. També ho intentem amb altres festes del país.

L'objectiu del Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació era arribar al 2% del pressupost de la Generalitat. Amb el context actual està lluny?

És l'objectiu de la societat, que ho ha expressat reiteradament i ha quedat recollit en algunes resolucions parlamentàries, però som molt lluny d'això, i la conjuntura de crisi no ajuda. El repte és com millorar la presa de consciència perquè la gent s'adoni que la cultura no és un luxe, sinó una necessitat. La cultura és un sector econòmic extraordinàriament rellevant en ell mateix, que genera ocupació de qualitat, de gent altament especialitzada i capaços de produccions d'alt valor afegit. La cultura té a veure amb polítiques socials, amb la salut, el benestar, les llibertats, ho travessa tot.

L'Institut Català d'Indústries Culturals (ICIC) està treballant en un replantejament del festival de cinema de Sitges. Cap a on ha d'anar?

Creiem que el festival s'ha de potenciar. Podem obtenir més complicitat per part de 'sponsors' privats i fer un festival més potent. L'aspiració és poder dir encara amb més contundència que és el festival de cinema fantàstic més important del món, consolidar-lo i eixamplar la seva activitat cap a altres àmbits molt relacionats, com ara els videojocs.

La futura Llei del cinema comportarà que hi hagi més català a la cartellera?

La situació del català al cinema és una anomalia. El que està passant amb els nivells de català a les sales d'exhibició no té explicació: en un país en què l'audiència televisiva en català és del 30%, és una anomalia que el cinema no superi l'1%. A les ràdios s'està al 50% i a la premsa per sobre del 30%.

L'oposició ha demanat a la Sindicatura de Comptes que investigui les subvencions i crèdits concedits per l'ICIC després de detectar irregularitats en l'exercici del 2005.

El finançament de la cultura és un tema complicat i sovint, calen instruments imaginatius. El que va fer l'ICIC llavors va ser incorporar el concepte d'aportacions reintegrables. Es tracta d'un sistema d'ajuts en forma de crèdits, amb els quals l'ICIC comparteix el risc amb el promotor cultural, que haurà de retornar els diners prestats en el cas que el projecte resulti econòmicament viable. Com a tota nova política, era perfectible, però crec que es va fer una bona aportació. Una altra cosa és que en determinats casos s'hagi estat més o menys diligent a l'hora d'exigir garanties. El que nosaltres hem intentat és millorar els procediments i esmenar tota allò que calia. Més enllà del procediment, les persones que van tirar endavant aquest tipus de polítiques van fer una bona feina.

Vostè ha de comparèixer al Parlament a petició de CiU pel cas del Centre d'Art Santa Mònica. Què explicarà?

Explicaré la veritat. Que l'edifici Santa Mònica tenia adjudicat un projecte que utilitzava una part molt petita de les possibilitats de l'espai. I això va coincidir amb la idea que s'havia d'impulsar un conjunt d'activitats que busquen intensificar el debat entre el món de l'art, la ciència, la comunicació, la tecnologia i altres disciplines. Vam proposar que es compartís l'espai, però una part del sector ens va dir que creia que això no era possible. Per tant, estem buscant un espai on crear un nou centre d'art contemporani de Barcelona. I la fórmula hauria de ser la mateixa que arreu de Catalunya: consorci amb l'Ajuntament i la convocatòria d'un concurs públic per a la seva direcció.

En quina situació es troba el nou Consell de les Arts?

El Consell de les Arts estarà plenament operatiu a principis d'any. El Govern treballa amb la idea que el Parlament aprovi la seva composició durant el ple del 18 de desembre. Estem convençuts que aquesta llei fa possible una millora de la transparència en l'àmbit de les relacions entre la política i la creació artística i cultural i suposa un pas definitiu a l'hora d'articular quina és la relació entre les tasques que són competència del Govern en matèria de polítiques culturals i aquelles altres que el sistema cultural pot afrontar i ha d'afrontar per ell mateix.

La creació dels dos museus nacionals té detractors, com el director del Museu d'Arqueologia de Catalunya, Pere Izquierdo, que va dimitir.

Hi ha hagut veus en contra que van entendre que anàvem a tancar el Museu d'Arqueologia, cosa que no és així, i altres que temien que l'arqueologia quedés diluïda com a disciplina pròpia. No podem tenir un museu per a cada disciplina acadèmica perquè tenim la

dimensió de país que tenim. El mapa de museus serveix per fer uns museus capçalera al voltant del qual s'articula una xarxa. Al final de tot aquest procés, tothom podrà veure que l'arqueologia hi sortirà guanyant, perquè disposarà d'una millor plataforma de recerca i difusió.

El Pla del Circ és un començament per pal·liar el dèficit del sector, però la principal reivindicació és un espai d'exhibició. Falta pressupost?

Potser en té poc, però passar de 800.000 euros a 2,4 milions és molt considerable. Venim d'un tractament molt deficitari del món del circ i vam veure que ens hi havíem d'involucrar. Per això hem treballat amb el sector per tirar endavant el Pla Integral del Circ de Catalunya, que aborda des de diverses vessants la dignificació d'aquesta expressió artística.

Ja es veu Canal 9 a Catalunya, però en canvi TV3 no arriba a tot el País Valencià, perquè el govern espanyol encara ha d'aprovar un decret de reciprocitat. Hi ha manca de voluntat política?

El retard de la vicepresidenta Fernández de la Vega és una demora injustificada. He fet arribar repetidament el meu parer, que és compartit pel president de la Generalitat, que també ha fet gestions al respecte, i que espero que es resolgui de forma immediata. L'acord va ser amb el ministre Clos l'abril del 2007 i des de llavors, tant el govern del País Valencià com el català estem pendents d'aquest Decret.

Com està funcionant la nova Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA) després del culebrot per nomenar els consellers?

Jo diria que progressa adequadament i positivament. Atribueixo una gran importància al fet que s'aprovin els pressupostos per unanimitat, fet del qual no n'hi havia precedents. El procés des de l'aprovació de la llei i la posada en pràctica dels requeriments es va allargar més del compte, va trobar massa dificultats polítiques i va crear certs dubtes, però jo crec que són imputables al procés i no a les persones involucrades. Ha quedat clar que les dificultats d'audiència plantejades a TV3 es poden interpretar pel creixement de l'oferta i les desviacions dels audímetres, que la perjudiquen. Però cal tenir en compte l'èxit del canal 3/24 i crec que TV3 continua sent el canal de referència. Hi ha hagut una interpretació que volia erosionar la imatge pública de TV3.

Per tant, s'ha notat el canvi a TV3?

Sí, es va notant. TV3 ha estat sempre una empresa d'èxit i ha recollit molts elogis en la seva trajectòria. Nosaltres també hem fet un gran esforç i esperem que la CCMA augmenti la vocació de servei públic.

Un dels problemes és la utilització partidista i les quotes dels partits?

La política està sotmesa a rutines i els partits tenen tendència a comportar-se com si tot fossin espais de confrontació. Hi ha àmbits del país que necessiten unió, com aquest. Al Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació ho estem fent i és vist com una ingenuïtat. La nova llei desgovernmentalitzava la CCMA, però no assegura la despartidització. Això és responsabilitat de cada formació política.

És el primer govern que no intervé?

Aquest no intervé. Jo tinc la impressió que aquest ha assumit aquest principi amb una radicalitat com no ho havia fet cap altre. I fins i tot, a nivell personal, se'n paga un preu. Jo he estat tota la vida a l'altre costat, formulant un discurs, i ara que estic al costat de la política no he canviat el discurs.

Però quin preu ha pagat?

Molta gent considera que això és una actitud ingènua. Ara que això podria tenir una tendència, ara que tens l'instrument no hi intervens. El que és pedagògic i radical és no intervenir.